

זֶקֶן נֵתָן וְכֹל יַעֲבֹד

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"א טַבַּת:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

זוּזָה שֶׁסֵּפֶר הַתְּנָא (בְּכוֹרוֹת נ"ז:): אָרוּז נָפֵל בְּמִקּוֹמֵנוּ, וְעָבְרוּ עָלָיו שְׁשֵׁה-עֶשֶׂר קָרְנוֹת עַל חָדוּ. כִּי יָדוּעַ שְׁהַצְדִּיק שְׁעוֹבֵד אֶת ה' בְּדַבְּקוֹת גְּדוּל, וּבְשִׁכָּל גְּדוּל, כְּשֶׁנּוֹפֵל לְאִיזָה מִדְּרָגָה פְּחוּתָהּ מִמֶּנָּה. אַף-עַל-פִּי שֶׁזֶּאת הַמְּדִרְגָּה שֶׁהוּא עֹכָשׁוּ בָּהּ, גַּם הִיא מִדְּרָגָה גְּדוּלָה לְעֶרְךָ שְׁאָר הַצְּדִיקִים. אֲבָל מִחֲמַת שְׁלִפִי עָרְכוּ הָיוּ לָהּ נְפִילָה הוּא מִתְּבַיֵּשׁ בְּזֶה הַמְּדִרְגָּה כְּאִלּוּ חָטָא אִיזָה חֲטָא. וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה עַל-זֶה, כְּאִלּוּ חָטָא. וּבָא עַל-יַדֵּי-זֶה לְבוֹשָׁה גְּדוּלָה, הֵינּוּ בְּחִינַת תְּפִלִּין, בְּחִינַת: "אִזו תָּבִין יִרְאֵת ה'", וּבָא לְבְּחִינַת יְדִיעָה חֲדָשָׁה וְהַכָּרָה. וְעַקֵּר הָאֲרַת הַתְּפִלִּין בָּאִים עַל-יַדֵּי הַלּוּחוֹת, כְּמוֹבָא (בְּזִהַר בְּרֵאשִׁית וְכִי תִשָּׂא הַנֶּ"ל): 'כְּשֶׁאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע", זָכוּ לְחֲגִירַת זֵינָא עֲלָאָה'. וּמִשָּׁה זָכָה לְקִרוֹן עוֹר פָּנִים, מֵאֹר הַלּוּחוֹת. כִּי הֵם הַמַּחִין בְּעֶצְמוֹן, כִּי עַל-יַדֵּי חֲדוּד הַשִּׁכָּל בַּתּוֹרָה, נִתְּחַדְדוּ הַמַּחִין, וְנִתּוּסַף בּוֹ הַכָּרָה וּמִתְּבַיֵּשׁ בִּיזְתֵּר. וְהַלּוּחוֹת הֵם שְׁרֵשׁ הַתּוֹרָה, וְנִקְרָאִים י"ו, עַל-שֵׁם עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, וְאֲרָכּוֹן וְאוֹ וְרַחְבּוֹן וְאוֹ (כְּבָא בַּתְּרָא י"ד), וְהַצְּדִיק נִקְרָא אָרוּז בְּלִבְנוֹן (כַּמ"ש (תְּהִלִּים צ"ב) צְדִיק כַּתְּמַר יִפְרַח כְּאֵרוּז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגַּה):

זוּזָה שֶׁסֵּפֶר הַתְּנָא בְּשִׁבְחוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, שֶׁהִיָּה צְדִיק בְּדוֹרוֹ, וְנָפֵל בְּמִקּוֹמֵנוּ. כִּי בְּיָדָי מִדְּרָגַת הַתְּנָא הִיָּתָה גַּם כֵּן גְּדוּלָה, אֲבָל לְפִי עֶרְךָ הַצְּדִיק הִיָּתָה נְפִילָה. וְעָבְרוּ לְשׁוֹן הַתְּנָלוֹת כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (שְׁמוֹת י"ב): "וְעָבַר ה' לְנֶגֶף אֶת מִצְרַיִם", וְתִרְגָּם אֲנִקְלוּם: וְאֵתְגַלִּי. י"ו קָרְנוֹת עַל חָדוּ הֵינּוּ עַל-יַדֵּי חֲדוּד שִׁכָּלוּ, וְחֲדוּשׁ שִׁכָּלוּ, שְׁקִיבֵל עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה שְׁנִקְרָא י"ו כַּנֶּ"ל, נִתְּגַלָּה קִרוֹן עוֹר הַפָּנִים, הֵינּוּ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אֲתָנוּ אָמַר מִזֶּה רִנְיָת דִּצְיָרָא "צִדְקָא צִדְקָא מִקֻּדְוָה שִׁדְדָא צִדְדָא מִסְפְּרֵי רַבְרַבֵּי יְהִיָּה תִיקוּן לְכַל" אֲתָנוּ
 אֲתָנוּ "חֻק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנְחָה" שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִיקוּן הַמִּידוֹת

בושה, בחינת תפלין. גם הקדוש-ברוך-הוא נקרא מקומו של
 עולם (ב"ר ס"ח). וזה פרוש: 'נפל במקומנו' שנפל להשגות אלהות
 לפי השגתנו. הגם שגם השגתנו גדולה, אבל לפי ערכו הוי לה
 נפילה, ששב בתשובה, ומתבייש בהשגתנו:

וזה פרוש "בראשית" ירא בשת (תקו"ז תי"ז). כי היראה הוא
 הבושה. תמן ראשי תמן בת, "אלה ראשי בית אבותם"
 (שמות ו) הינו תלת גונין דעינא בת עין (תיקון ד). רמו מקום התפלין,
 "ולטופות בין עיניך" (שם י"ג), ותלת גונין דעינא ובת עין הם
 ארבע פרשיות:

וזה פרוש (ישעיה נ"ח): אם תשיב משבת רגלך עשות
חפצה ביום קדשי, כי שבת, בחינת בושה.
 רגלך, בתחלה צריך לתקן הדבור, הנקרא רגל. ואיך תתקן
 הדבור, עשות חפצה ביום קדשי. כי זהמת הנחש גרם שלשים
 ותשע קללות (תיקון סד). שלשים ותשע מלאכות. וצריך כל אדם
 להמשיך קדשת שבת, לקדש ימי החל. כדאיתא במכילתא: "זכור
 את יום השבת" – זכרהו מאחד בשבת. ולפי הקדשה שמקדש
 ימי החל, כן נדחה זהמת הנחש, קץ כל בשר, שהוא בחינת רוח
 סערה, ועל-ידי-זה עולה הדבור. וזה פרוש: עשות חפצה,
 כשאתה עושה חפצה, הינו בימי החל. ביום קדשי, ידמה כאלו
 עכשו יום קדשי. הינו שתמשיך מקדשת שבת על ימי החל,
 ותקדישם משלשים ותשע מלאכות:

וזה (חגיגה י"ב): תניא רבי יוסי אומר אזי להם לבריות,
רואים ואינם יודעים מה רואים, הארץ עומדת על
עמודים, הינו בינה, ארץ החיים, שממנה תוצאות התפלין כנ"ל.
 והתפילה נקרא עמוד, על-שם (תהלים ק"ו): "ויעמד פינחס":

וְעַמּוּדִים, בְּחִינַת תְּפִלָּה, עַל הַיָּמִים. הֵינּוּ עַל הַלֵּב, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב
(אִיכָה ב'): "שֹׁכְבֵי כַּיָּמִים לִבָּךְ נִכַּח פְּנֵי ה'": וַיָּמִים עַל הַחָרִים, זוֹ
 בְּחִינַת תּוֹרָה, שְׁעַל־יְדֵה נְתַעֲזָר חֶסֶד אֲבָרָהֶם. כִּי הַחָרִים זוֹ תּוֹרָה,
 שֶׁהוּא מְרוֹמָם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (מִשְׁלֵי ח'): **"בִּי מְלָכִים יִמְלְכוּ".** גַּם
 אֲבָרָהֶם נִקְרָא הַר, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית י"ט): **"הִתְהַרָה הַמֶּלֶט"** (ב"ר
 פ"ג, מוּבָא בַּפְּרָש"י שם), וְחָרִים עַל הַרוּחַ, הֵינּוּ רוּחַ פִּיּוֹ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ־הוּא, הֵינּוּ בְּחִינַת דְּבוּר. שְׁעַל־יְדֵי הַתּוֹרַת חֶסֶד, נְתַעֲלָה
 הַדְּבוּר כִּנ"ל, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: **"שֹׁכְבֵי עַד הַבֶּקָר".** וְרוּחַ עַל סְעָרָה,
 הֵינּוּ שְׂבֻחֵינַת קִיץ כָּל בֶּשֶׂר, הוּא בְּחִינַת אַחַר הַדְּבָרִים, הוּא יוֹנֵק
 מִהַדְּבוּר, וְנַעֲשֶׂה רוּחַ סְעָרָה כִּנ"ל: וְסְעָרָה עַל זְרוּעוֹ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ־הוּא, כִּי הַבְּרִיּוֹת צָרִיכִין לְקִיץ כָּל בֶּשֶׂר, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: **"וְהִנֵּה
 טוֹב מְאֹד" – דָּא מְלַאךְ־הַמּוֹת'** (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ט'),
 וְהַשְׂתַּלְשְׁלוֹתֶם מִגְּבוּרוֹת עֲלָאִין, כִּי הוּא טוֹב מְאֹד. וְזֵהוּ שְׂסְעָרָה
 בְּזוּע, זְרוּע, אֵלּוּ חַמְשָׁה גְּבוּרוֹת, שְׂמִשָּׁם חִיּוּתוֹ עַד זְמַן בְּלַע
 הַמּוֹת לְנֶצַח (יִשְׁעִיָה כ"ה):

וְזֵה פְּרוּשׁ: "מִרְכַּבַּת פֶּרַעַה וְחִילוֹ", הֵינּוּ בְּחִינַת תְּפִלִּין,
 כְּמוּבָא בְּזֵהר (וַיִּגֶשׁ ר"י): **שְׂפֶרַעַה** הִיא אִמָּא דְכָל נְהִירִין
 אֶת־פְּרָעֵן וְאֶת־גְּלִין מִנָּה. וְתְּפִלִּין נִקְרָא מִרְכַּבּוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב
 (דְּבָרִים ל"ג): **"רוֹכֵב שָׁמַיִם".** וְשָׁמַיִם, אֵשׁ וַיָּמִים, בְּחִינַת גְּוָנִין, כִּי
 תְּפִלִּין הֵם נְהִירִין מֵאִמָּא עֲלָאָה. וְעַל־יְדֵי מָה תִּזְכָּה לְבְּחִינַת תְּפִלִּין,
יָרָה בַּיָּם. יָרָה, הֵם הַגְּבוּרוֹת (פְּרוּשׁ יָרָה עִם הַכּוֹלֵל גִּימְטְרִיא
 גְּבוּרָה). **בַּיָּם,** הוּא בְּחִינַת דְּבוּר, כְּשֶׁתִּקְשֶׁר וְתַעֲלָה אֶת הַדְּבוּר
 לְשָׂרְשָׁה. וְעַל־יְדֵי מָה תּוֹכֵל לְהַעֲלוֹת אֶת הַדְּבוּר לְשָׂרְשָׁה, עַל־יְדֵי
 לְמוּד הַתּוֹרָה בְּלִילָה. שְׁעַל־יְדֵי לְמוּד הַזֵּה, נִמְשָׁךְ חוּט שֶׁל חֶסֶד, וְאֵז
 הַבֶּקָר אֹזר וְכוּ, וְאֵז הַדְּבוּר עוֹלָה, וְנַעֲשֶׂה בַת אֲבָרָהֶם, כְּמוֹ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תסנח - אָמַר מִוֹהַרְנֵי"ת זִצְי"ל "לֹא אֶנֶּה מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדִי לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל" -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

שָׁאֲמָרוּ (בְּבֹא בְתָרָא ט"ז): 'בֵּית הָיְתָה לוֹ לְאַבְרָהָם וּבְכָל שְׁמָה', בַּיָּמִים
גִּימְטְרִיא בְּכָל. וְזֶה: וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טְבָעוּ בַיָּמִים, הַתּוֹרָה
נִקְרָא אוֹרֵיתָא תְּלִיתָאִי (שֶׁבֶת פ"ח). וּמִבְּחַר דָּא אַבְרָהָם כְּמוֹ שְׁכַתּוּב
(נְחֻמִּיה ט'): "אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם". פְּרוּשׁ, עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, שֶׁעַל יְדֵי
נְתִיעוּר מִדַּת אַבְרָהָם, עַל-יְדֵי נְתִיקוֹן הַדְּבָר, וְקִין כָּל בְּשָׂר
יִטְבַּע בְּנִקְבָּא דְתַהוֹמָא רַבָּא. וְזוֹ טְבָעוּ בַיָּמִים סוּף, סוּף, הוּא
בְּחִינַת קִין כָּל בְּשָׂר, שֶׁהוּא דְבוֹק בַּיָּמִים הַדְּבָר, יִטְבַּע בְּנִקְבָּא
דְתַהוֹמָא רַבָּא, עַל-יְדֵי בְּקָר דְאַבְרָהָם, שְׁנֵתִיעוּר עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה
כַּנ"ל:

(זאת) הַתּוֹרָה הִיא סוּד כְּוִנּוֹת תְּפִלִּין, כְּמִבְּאָר שָׁם בְּתוֹךְ דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְכִנְרָשׁ מִן הַצַּד בְּהַגָּ"ה אֵיךְ כָּל כְּוִנּוֹת
תְּפִלִּין כְּלוּלִין שָׁם, וְהַדְּבָרִים מוֹבְנִים לְמִשְׁכִּילִים וְעַדִּין צְרִיכִין בְּאוֹר
רַחֵב לְבָאֵר הַדְּבָר הַיָּטִב, וְאִם יְהִי אֱלֻקִּים עֲמָדִי, יִתְבָּאֵר הַדְּבָר
בְּמָקוֹם אַחַר בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

וְדַע שְׁשִׁמְעֵתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ, שְׁחַשְׁבֵּנִי כִכָּה וְכִכָּה תּוֹרוֹת. וְאָמַר:
שְׁכָלָם הֵם סוּד כְּוִנּוֹת תְּפִלִּין, דְּהֵינּוּ הַתּוֹרָה "בְּחֻצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר", וְ"אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ", וְ"קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ" וְכוּ', וְהַתּוֹרָה
"מִי הָאִישׁ הֶחֱפִין חַיִּים", וְ"אַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכֶת כְּהַנִּים", "אֲשֶׁרִי
הָעַם זֶרְקָא", וְהַתּוֹרָה הַזֹּאת "מִרְכַּבַת פְּרָעָה" וְכוּ'. וְעוֹד כִּכָּה
וְכִכָּה תּוֹרוֹת גְּדוּלוֹת שְׁאִינִי זֹכֵר עִתָּה לְפָרְטִים. וְאָמַר שְׁכָלָם הֵם
סוּד כְּוִנּוֹת תְּפִלִּין. אֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לְהַשְׁיֵגָם:

סִדְרָא קִיצוּר לְקוּטִי מִוֹהַרְנֵי"ת הַיְיָמִי:

י וְזֶהוּ שְׁסִפְרַת הַתְּנָא: אָרוּז נָפֵל בְּמִקוּמְנוּ וְעָבְרוּ עָלָיו שְׁשִׁעֲשִׂירָה
קְרָנוֹת עַל חֲדוּ' (בְּכוֹרוֹת נ"ז). כִּי יְדוּעַ שְׁהַצְדִּיק הָאֱמֵתִי נִקְרָא אָרוּז
בְּלְבָנוֹן וְעוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּדְבָקוֹת גְּדוּל וּבְשִׁכְל גְּדוּל. וְכִשְׁהוּא נוֹפֵל

לְאִיזָה מִדְרָגָה פְּחוּתָה מִמְּנָה אַף-עַל-פִּי שְׂוֹאֵת הַמִּדְרָגָה שֶׁהוּא עֹבֵר בָּהּ גַּם הִיא מִדְרָגָה גְּדוּלָה לְעֶרְךְ שְׂאֵר הַצְּדִיקִים, וְזֵהוּ נִפְל בְּמִקְוֵמֵנוּ שֶׁנִּפְל לְהַשְׁגַּת אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁנִּקְרָא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם לְפִי הַשְׁגָּתֵנוּ, הֵגֵם שֶׁהִיא גַּם כֵּן גְּדוּלָה אֲבָל לְפִי עֶרְכוֹ הִיא לוֹ נְפִילָה. וְסֵפֶר הַתְּנָא בְּשִׁבַח הַצְּדִיק הַדּוֹר שֶׁהוּא מֵתְבַיֵּשׁ בַּמִּדְרָגָה הַזֹּאת כְּאִלּוֹ חָטָא אִיזָה חָטָא, כִּי נִחְשָׁב לוֹ נְפִילָה וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה עַל זֶה כְּאִלּוֹ חָטָא. וּבֵא עַל-יַדֵּי-זֶה לְבוֹשָׁה גְּדוּלָה שֶׁהוּא בְּחִינַת אֹר הַתְּפִלִּין וְנִתְחַדְדִין הַשֶּׁכֶל וְהַמַּחִין שֶׁלוֹ בְּיוֹתֵר וְנִתְוַסֵּף בּוֹ הַכָּרָה וִידִיעָה חֲדָשָׁה בְּהַשְׁגַּת אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. שֶׁעַל-יַדֵּי חֲדוּשׁ שֶׁכָּלוּ בַתּוֹרָה שֶׁקִּבַּל עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרָאת י"ו [שִׁשְׁ-עֶשְׂרֵה] עַל-שֵׁם שְׂרָשׁ הַתּוֹרָה שֶׁהֵם הַלּוּחֹת וְנִקְרָאִין י"ו [שִׁשְׁ-עֶשְׂרֵה] עַל שֵׁם עֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת וְאֶרְכָּן וְאוֹ וְרַחֲבָן וְאוֹ (בְּכֹא-בִתְרָא י"ד), וְעָבְרוּ לְשׁוֹן הַתְּנָלוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְעָבַר ה' לְנֶגֶף" וְגו' (שְׁמוֹת י"ב כג) וְתִרְגַּם אֲוִנְקְלוֹם: 'וְאֵתְגַלִּיה'. י"ו [שִׁשְׁ-עֶשְׂרֵה] קָרְנוֹת עַל חֲדוּשׁ, הֵינּוּ עַל-יַדֵּי חֲדוּד וְחֲדוּשׁ שֶׁכָּלוּ, שֶׁקִּבַּל עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה, הַנִּקְרָאת שִׁשְׁ-עֶשְׂרֵה כַּנ"ל, נִתְגַּלָּה קְרוֹן עוֹר הַפָּנִים, הֵינּוּ בּוֹשָׁה בְּחִינַת תְּפִלִּין, וּמֵתְבַיֵּשׁ בְּיוֹתֵר עַל-יַדֵּי שְׁנֵתְוַסֵּף בּוֹ הַכָּרָה חֲדָשָׁה בְּגִדְלַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן כָּל אָדָם, עַל-יַדֵּי חֲדוּשׁ הַשֶּׁכֶל בַּתּוֹרָה נִתְוַסֵּף בּוֹ הַכָּרָה כַּנ"ל וּמֵתְבַיֵּשׁ בְּיוֹתֵר עַל חָטָאֵיו, שְׂוֹה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, וְזוֹכָה לְאֹר הַתְּפִלִּין, בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים וְכוּ' כַּנ"ל:

יֵא וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַמְשִׁיךְ קְדוּשַׁת שַׁבָּת, בְּחִינַת בּוֹשָׁה ("בְּרֵאשִׁית" יר"א ב"ש"ת, בְּחִינַת יר"א שַׁבָּת), בְּחִינַת ירָאָה, בְּחִינַת אֹר הַתְּפִלִּין, לְקַדֵּשׁ יְמֵי הַחֹל, כְּדֹאִיתָא בְּמִכִּילְתָּא: "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת" זְכוֹרָהוּ מֵאֶחָד בְּשַׁבָּת. וְלְפִי הַקְּדוּשָׁה שֶׁמְקַדֵּשׁ אֶת יְמֵי הַחֹל כֵּן נִדְחָה זְהַמַּת הַנְּחָשׁ קִין כָּל בְּשָׂר שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה כַּנ"ל.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקס - אָמַר מְנוּחָה רַבִּי לְ"עַד לְעַד מִקּוּמָה שֶׁדָּף לְעַד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֲנִיחָה" שֶׁעַיִן יֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וְעַל-יְדֵי-זֶה עוֹלָה הַדְּבֹר לְשָׂרְשׁוֹ כַּנִּ"ל. עַל-יְדֵי שְׁתַּקְדֵּשׁ יָמֵי הַחַל
מַל"ט [מִשְׁלוֹשִׁים וְתִשְׁעַ] מְלֹאכּוֹת ל"ט [שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעַ] קָלְלוֹת
שְׁגָרָם זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ וַיִּדְמָה לָּךְ בְּיָמֵי הַחֹל כְּאִלּוֹ עֲכָשׁוּ יוֹם קָדְשִׁי
(עַיִן פָּנִים):

סֵדֶר הַיַּיִט מְנוּחָה רַבִּי הַיּוֹפְיִי:

רכו (מב) שָׁמַעְתִּי מִרְבִּי נִפְתָּלִי שְׁאָמַר בְּאוֹמְיִן, כִּצְאֵתִי אֶת הָעִיר
אֶפְרַשׁ אֶת כַּפֵּי:

רכז (מג) שָׁמַעְתִּי מִרְבִּי נִפְתָּלִי שְׁאָמַר לוֹ קֶדֶם רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה בְּאוֹמְיִן,
הֲנִי הוֹלֵךְ לְקָרְאֵתְנוּ הֵר גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, אֵךְ אֵינִי יוֹדֵעַ אִם
אֲנִיחָנוּ הוֹלְכִים אֶל הָהָר אִם הָהָר הוֹלֵךְ אֵלֵינוּ:

רכח (מד) פֶּעַם אַחַת אָמַר הֵלֵא שְׁבָרוּ אוֹתָנוּ כִּחְרָם הַנְּשֹׁבֵר הֵלֵא
הָיִיתִי סְבוּר שְׁאַתֶּם כָּלְכֶם תִּהְיוּ צְדִיקִים. צְדִיקִים גְּדוֹלִים עִם שֶׁכַּל
כְּזֶה שְׁבַכְמָה דוֹרוֹת לֹא הָיָה שֶׁכַּל כְּזֶה, וְעַתָּה שְׁבָרוּ אוֹתָנוּ כִּחְרָם
הַנְּשֹׁבֵר:

רכט (מה) פֶּעַם אַחַת שְׁאַלְתִּי אוֹתוֹ מַה יִּהְיֶה מִהַדְּבֹרִים שֶׁנִּדְבָּרוּ
וְכוּ' הֵינּוּ מַה שְׁבַתְחָלָה שָׁמַעְנוּ מִפִּי הַקָּדוֹשׁ כִּמְהַ דְּבֹרִים שֶׁהָיָה
נִרְאֶה שִׁיאֲרִיךְ יָמִים וַיִּגְמַר כִּחְפָצוֹ וְכוּ'. עָנָה וְאָמַר, הַשְּׁמַעְתֶּם מַה
שָׁהוּא שׁוֹאֵל, גַּם אֶצְלִי בְּעֲצָמֵי קָשָׁה עֲנִין זֶה (עִם אִיז מִיר אוֹיךְ קָשָׁה).
וְאֶפְרַשׁ-עַל-פִּי-כֵן אָמַר אֲנִי לֹא גָמַרְתִּי [בְּלִשׁוֹן תַּמָּה] כְּכָר גָּמַרְתִּי
וְאִגְמַר! [אִיךְ הָאֵב נִיט אוֹיִם גִּיפִירֵט [בְּתַמָּה] אִיךְ הָאֵב אוֹיִם
גִּיפִירֵט אוֹן וְוַעַל אוֹיִם פִּירָן] כִּמוֹבָא. גַּם כִּשְׁנַסַּע לְאוֹמְיִן נִסְעֵתִי
עִמוּ דִּיבֵר עִמִּי מִעֲנִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ גּוֹמֵר תַּמִּיד כִּמוֹבָא לְעִיל
(סִימָן קפח). וְלִבְאֵר כָּל אֵלּוֹ הָעֲנִינִים צְרִיכִין לְסַפֵּר הַרְבֵּה אֲשֶׁר לֹא
יִסְפִּיקוּ כִּמְהַ יְרִיעוֹת. וְהַכֹּלָל בְּתַחֲלָה עָלָה בַּמַּחְשָׁבָה כְּשֶׁנִּתְקַרְבְּנוּ
אֵלָיו שִׁיגְמַר הַתִּיקוּן מִיָּד, וְכִמְהַ דְּבֹרִים שֶׁנִּדְבָּרוּ מֵעֵין זֶה, אֵךְ

אַחֲר־כֵּךְ בְּעֹזְנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּבְעֹזְנוֹת הַדּוֹר, וּמִגִּדֹל הַתְּגָרוֹת
הַשָּׁטָן עַד שֶׁהִרְבָּה מַחְלָקֶת גְּדוֹל עָלָיו, עַל-יְדֵי כָּל זֶה נִתְבַּלְבַּל
הָעוֹלָם, וְלֹא הָיָה יְכוֹל לְגַמֵּר בְּחַיָּו מִה שֶׁרָצָה. וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אָמַר
שֶׁגַּמַּר וַיִּגְמַר כֵּנ"ל, כִּי אַחֲר שָׁבָא מִלְּמַבְרַג זָכָה לְדַרְךְ כְּזֶה וְדִבֵּר
דְּבוּרִים כְּאַלֶּה שֶׁעַל זֶה לֹא יִכְבָּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְכֹאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי
בְּשִׁמוֹ שֶׁאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן (מִיִּין פִּייעֶרֶל וועט שוין טלואיין ביז מְשִׁיחַ וועט
קומין) [הַאֵשׁ שְׁלִי תוֹקֵד עַד בִּיאַת מְשִׁיחַ] בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

חיי מוהר"ץ חלק שני ונקרא בשם שבהי מוהר"ץ

יגיעתו וטרחתו בעבודת השם

דברים רבים מענין זה נדפסו כבר בהשיחות שאחר הסיפורי
מעשיות ע"ש. ובכאן הובאו רק איזו דברים שלא נדפסו
עדין:

רל (א) ספר רבי נפתלי שאמר רבנו זכרוננו לברכה, שטוב היה
שיהיה לאיש כשר סוסיים שישע בכל פעם עם בני הנעורים לתוך
איזה יער וכיוצא, ושם ידברו יראת שמים ויהיה להם התבודדות
וכו'. כי בשדה ויער טוב מאד להתבודדות.

וספר אז מענין הנהגותיו בימי הנעורים, שהיה רגיל לקח סוס
מבית חותנו ורכב על הסוס לאיזה יער. ושם ירד מהסוס וקשרו
לאיזה אילן, והוא הלך לתוך היער לעשות את שלו והתבודד שם
בדרךכו. וכמה פעמים התיר עצמו הסוס וברח למקומו לבית
חותנו. וכשראו שם שהסוס בא לבדו היו הואגים ומתפחדים מאד
כי אמרו שבודאי נפל מהסוס חם ושלום. וכמה פעמים נפלו עליו
גשמים גדולים בעת שהיה ביער ואחר-כך בא לביתו שעשה בלילה
או יותר. ושמעתי מפיו הקדוש כמה פעמים שהעקר תלוי רק

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תססב - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בִּיגִיעוֹת וְעִבּוּדוֹת וְכוּ' וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹל כָּל אָדָם לָבוֹא לְמִדְרָגוֹת
גְּדוּלוֹת וְכוּ' וְאָמַר אָנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת אִישׁ כְּשֵׁר שְׁקוֹרִין "גִּיטֵר יוֹד"
כְּמוֹנֵי מִפְּשׁ:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

ח לְפִי הַתְּמַעֲטוֹת הָאֲמוּנָה, כֵּן הִסְתַּרְתָּ פָּנֵי ה' וַחֲרוֹן אַפּוֹ, חֵם
וְשָׁלוֹם, וְאֲזֵי הַצְּדִיקִים בּוֹרְחִים מִשְׂרָרָה וְכָבוֹד, וְאִין לְהַעוֹלָם
מִנְהִיג אֲמַתִּי. וְעַל-יְדֵי שְׁמִשְׁבְּרִין הַפֶּעַם בְּרַחֲמָנוּת, עַל-יְדֵי-זֶה
נִמְתָּק הַחֲרוֹן-אַף, וְאֲזֵי הַצְּדִיקִי אֲמַת מִקְבְּלִין הַכָּבוֹד וְהַמְּנַהִיגוֹת,
וְזוֹכִין לְמִנְהִיג אֲמַתִּי, שְׁיָבוֹא כָּל אֶחָד אֶל הַתְּכָלִית הָאֲמַתִּי (שם יח).
ט אִין לָאָדָם לְקַבֵּל מִנְהִיגוֹת וּשְׂרָרָה, כִּי-אִם כְּשֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה
בְּשִׁלְמוֹת שְׁאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא מְאֵמִין בְּאִיזָה
דָּבָר שֶׁהוּא מְדַרְכֵי הָאֲמָרִי, כְּגוֹן צְבִי הַפְּסִיקוֹ בַּדְּרָךְ, אֶף-עַל-פִּי
שֶׁהוּא מְאֵמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אִין לוֹ לְקַבֵּל הַמְּנַהִיגוֹת. וְאֶף שֶׁהָאָדָם
חוֹשֵׁב בְּעַצְמוֹ שֵׁישׁ לוֹ רַחֲמָנוּת עַל הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן רוֹצֵה
בְּהַנְהַגָּתָם בְּאֲמַת הוּא רוֹדֵף אַחַר הַכָּבוֹד, וְתוֹלָה רְדִיפָתוֹ
בְּרַחֲמָנוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹלִין לָבוֹא לְמִינּוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, חֵם
וְשָׁלוֹם, אֲבָל מִן הַשָּׁמַיִם מְרַחֲמִין וְאִין מַנְיַחִין הַמְּנַהִיגוֹת בְּיָדָם
(שם).

י צָרִיךְ לְשָׁמֵר מְאֹד אֶת הָאֲמוּנָה שֶׁלֹּא תִתְקַלְקַל, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי
עַל-יְדֵי קְלָקוֹל הָאֲמוּנָה אִין יְכוֹלִין לְקַבֵּל מוֹסֵר מִמוֹכִיחֵי אֲמַת,
וְנִתְקַלְקַל הַשָּׁלוֹם וְנַעֲשֶׂה גְרוֹשׁ וּמַחֲלָקָת, חֵם וְשָׁלוֹם, וּבָאִים
לְכַפִּירוֹת וְלַעֲבוּדָה זָרָה וְלְאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא עֵקֶר
חוֹתֵם הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקְּדוּשָׁה שְׁצָרִיכִין לְשָׁמְרוֹ מְאֹד, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה
נִשְׁמָרֵת כָּל הַקְּדוּשָׁה (שם כב).
יא אִי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁבָאִים לְצְדִיקֵי

הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים, כִּי כָּל עֵקֶר אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל הֵם מְשִׁיכִין לְהַדּוֹר, כִּי הֵם כָּלְלוּת הַקְּדוּשָׁה (שם).

יב אֱמֶת וְאֱמוּנָה הֵם בְּחִינַת אַנְפִּין נְהִירִין, בְּחִינַת שְׂמֻחָה, בְּחִינַת חַיִּים, וְעַל־כֵּן זֹכִין לְאֲרִיכַת־יָמִים עַל־יְדֵי־זֶה. וּלְהַפְּךְ, שֶׁקֶר מְקַצֵּר יָמִים, כִּי שֶׁקֶר הוּא בְּחִינַת מִיתָה, אַנְפִּין חֲשׂוֹכִין, עֲבוּדָה זָרָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן (שם כג).

יג אֱמוּנָה הוּא אַחֲרִית הַיָּמִים, כִּי עָלֶיהָ עוֹמְדִים כָּל הַמַּדּוֹת, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא יְסוּד וְשֶׁרֶשׁ כָּל הַקְּדוּשָׁה. וּכְבָר נִתְבָּאֵר לְמַעְלָה שְׁעַל־יְדֵי אֱמֶת בָּאִים לְאֱמוּנָה (שם).

יד אֲפֹלוּ מִי שְׂזוּכָה לְהַמְשִׁיךְ אִיזָה שְׂכָל דְקְדוּשָׁה, צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ אֱמוּנָה לְתוֹךְ הַשְּׂכָל, כִּי אֵין לְסִמּוּךְ עַל הַשְּׂכָל בְּעֶצְמוֹ (שם כד).

סֵדֶר שְׂמֻחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

קכה בְּחַג הַסְּכוּת תַּק"ע, אָז אָמַר מֵעַנִּין הָאֶתְרוּג שְׂלֶפִי בְּחִינַת הַיָּמִים נוֹרָאִים רָאוּי שְׂיִהְיֶה לָנוּ אֶתְרוּג נָאֵה כַּמוּבָא לְעִיל וּבְאוֹתָהּ הַשָּׁנָה לֹא הָיוּ מְצוּיִים אֶתְרוּגִים וְהָיָה הָעוֹלָם סְבוּרִים שְׂלֹא יִהְיֶה לָהֶם אֶתְרוּגִים כָּלָל וְלֹא הָיָה שׁוֹם אֶתְרוּג בַּמְדִּינָה עַד עָרַב סְכוּת שְׁעָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נַפְסִים וְסַבְב סְכוּת בְּדֶרֶךְ נִם שְׂבָאוּ אֶתְרוּגִים לְקֻצַּת עֵירוֹת וְהָיוּ נוֹתְנִים אָז מָמוֹן הַרְבֵּה בְּעַד אֶתְרוּג, בְּקֻצַּת קַהְלוֹת נִתְּנוּ חַמְשִׁים אֲדָמִים וְיוֹתֵר בְּעַד אֶתְרוּג אֶחָד וְגַם לְקַהְלֵת בְּרֵאסְלָב בָּא אֶתְרוּג מִהַדָּר מְאֹד לִיד רַבְּנֵנוּ, זִכָּר צְדִיק לְבִרְכָה וְהָיָה שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה מְאֹד לְרַבְּנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְאָמַר לְהַבִּיא לּוֹ כְּלֵי זָמֶר מִגְּדֹל הַשְּׂמֻחָה וּשְׂלֵשָׁה יָמִים רְצוּפִים הָיָה לוֹ חֵיוֹת גְּדוֹל מִן הָאֶתְרוּג וְהָיָה בְּרִיא כָּל אוֹתָן הַשְּׂלֵשָׁה יָמִים וְלֹא הָיָה מִרְגִּישׁ כָּלָל הַחֹלְאֵת הַקְּשָׁה שְׂהָיָה לוֹ מִגְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂהָיָה לוֹ מִן הָאֶתְרוּג וְגַם אַחַר סְכוּת סִפֵּר הַרְבֵּה מִן הָאֶתְרוּג וְאָמַר שְׂאֵין אָנוּ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תססד - צֶמַח מִנוֹהַר חַיִּים וְצִי"ל "צֶמַח צִנְיָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְצִדֵּד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל" -
"חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

יודעים כָּל גְּדֹל יְקָרַת מַעֲלַת מִצְוֹת אֶתְרוּג וְהָרִי אָנוּ רוֹאִין שִׁישְׂרָאֵל מִפְּזָרִים מָמוֹן הַרְבֵּה בְּשִׁבִיל מִצְוָה זוּ, יוֹתֵר מֵעַל שְׂאֵר מִצְוֹת וּבִוְדָאֵי לֹא עַל חֲנָם הוּא מִסְתַּמָּא מִצְוָה זוּ הוּא יְקָרָה מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר רַק שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִין גְּדֹל מַעֲלָתָהּ אֲפֹשֶׁר אִם הָיוּ יוֹדְעִין גְּדֹל מַעֲלַת מִצְוָה זוּ הָיוּ עוֹשִׂים מַה שְׁהָיוּ עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל מִצְוָה זוּ כִּי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁהּ הֵם חֲכָמִים וְקָשָׁה לְהַטְעוֹתָם וּבִוְדָאֵי כְּשֵׁהֶם מִפְּזָרִים מָמוֹן הַרְבֵּה בְּשִׁבִיל מִצְוָה זוּ לֹא לְחֲנָם הוּא וְעוֹד הָאָרִיךְ בְּסִפּוּר זֶה וְהַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת מִצְוֹת אֶתְרוּג:

קָבוּ לַיַּל מוֹצָאֵי שַׁבַּת שֶׁל שַׁבַּת תְּשׁוּבָה שְׁנַת תַּק"ע לַפ"ק דְּדַבְּרוּ מִמְּשִׁיחַ כִּי הָיָה מְפָרְסָם שְׂאֵמְרוּ שֶׁבַּשְּׁנָה זוּ יָבוֹא וְדַעְתּוֹ לֹא הִיָּתְתָה נוֹטָה לְזֶה וְאָמַר אֵזוּ שְׂקָדָם שְׂיָבוֹא מְשִׁיחַ לֹא אֶחָד יִהְיֶה שִׁיִּצְעַק עַל אֲמוּנָה כִּי כַּמָּה צַדִּיקִים שְׂיָהָיוּ אֵזוּ יָהָיוּ צוֹעֲקִים בְּקוֹל גְּדוֹל עַל אֲמוּנָה כְּמוֹנֵי הַיּוֹם עַד שְׂיִהְיֶה נַחַר גְּרוֹנָם (שְׂקוֹרִין בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֹוּ אֵיִין רֵאסִין דִּיא קִיִּילִי) וְלֹא יוֹעִיל וּמַה שְׂכַתּוּב (יִשְׁעִיה דִּיג): "כָּל הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַיִם קְדוּשַׁי יֵאָמֵר לוֹ" וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָהּ (בְּבֵא בַתְּרָא עה:):

שְׂיֵאמְרוּ לְפָנַי הַצַּדִּיקִים קְדוּשָׁה, הוּא כְּפִשׁוּטוֹ כִּי בִוְדָאֵי הַצַּדִּיקִים שִׁישְׂאָרוּ אֵזוּ וְיִתְחַזְּקוּ וְיִשְׂאָרוּ בְּאֲמוּנָתָם הַקְּדוּשָׁה יָהָיוּ רְאוּיִים לְזַמֵּר לְפָנֵיהֶם אֲפִלוּ יוֹתֵר מִזֶּה מֵאַחַר שִׁישְׂאָרוּ קִיָּמִים בְּאֲמוּנָה וְלֹא יִנְיָחוּ עַצְמָם לְפָל וְלְטַעוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אַחַר הָעוֹלָם וְיִהְיֶה כַּמָּה מְפָרְסָמִים וּמְנַהִיגִים שֶׁל שְׂקָר וְאֵין סִפְּק שְׁלֵא יִמָּצֵא אֵזוּ קְבוּץ כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם שְׁנִמְצָאִים כַּמָּה בְּנֵי אָדָם שְׂמַתְקַבְּצִים יַחַד שְׂחַפְּצִים בְּאֲמַת לְשִׁמְעַ דְּבַר ה' וְאַף־עַל־פִּי שְׂיִהְיֶה אֵזוּ אֵיזָה כְּשָׂרִים בְּדוֹר אֵדְ יָהָיוּ מִפְּזָרִים עָנָה וְאָמַר "כְּתַב זֹאת זְכָרוֹן בְּסִפְּר" לְמַעַן יִדְעוּ בְּיָמֵם הַבָּאִים שְׂכַבְּרָה הָיָה מִי שְׂיִדְעַע זֹאת מְקַדָּם וְיִדְעוּ לְהַתְחַזֵּק

בְּאֵמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְצַדִּיקוֹ הָאֱמֹתָיִם:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(ז) הנכנס למוד את גרנו אומר יהי רצון מלפניך ה' אלקי שתשלח ברכה בכרי הזה התחיל למוד אומר ברוך השולח ברכה בכרי הזה מדד ואח"כ בירך הרי זה תפלת שוא שאין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי (פי' הנעלם ואינו נראה) מן העין: (ג) הנכנס למרחץ אומר יהי ר"מ ה' אלקי שתכניסני לשלום ותוציאני לשלום ותצילני מהאור הזה וכיוצא בו לעתיד לבא. יצא בשלום אומר מודה אני לפניך ה' אלקי שהצלתני מהאור הזה: (ד) הנכנס להקיז דם אומר יהי רצון מלפניך ה' אלקי שיהא עסק זה לי לרפואה כי רופא חנם אתה ולאחר שהקיז יאמר ברוך רופא חולים: (ה) לעולם יהא אדם רגיל לומר כל מה דעביד רחמנא לטב עביד:

סימן רלא (א) אם אי אפשר לו ללמוד בלא שינת צהרים יישן:

הגה וכשניעור משנתו א"צ לברך אלקי נשמה (ב"י) ויש

אומרים שיקרא קודם שיישן ויהי נועם (כל בו) ובלבד שלא יאריך בה שאסור לישן ביום יותר משינת הסוס שהוא שתינ נשמי ואף בזה המעט לא תהא כוונתו להנאת גופו אלא להחזיק גופו לעבודת השי"ת וכן בכל מה שיהנה בעולם הזה לא יכוין להנאתו אלא לעבודת הבורא יתברך כדכתיב בכל דרכיך דעהו ואמרו חכמים כל מעשיך יהיו לשם שמים שאפילו דברים של רשות כגון האכילה והשתיה וההליכה והישיבה והקימה והתשמיש והשיחה וכל צרכי גופך יהיו כולם לעבודת בוראך או לדבר הגורם עבודתו שאפילו היה צמא ורעב אם אכל ושתה להנאתו אינו משובח אלא יתכוין שיאכל וישתה כפי חיותו לעבוד את בוראו וכן אפילו לישב בסוד ישרים ולעמוד במקום צדיקים ולילך בעצת תמימים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תסו - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 - צדק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

אם עשה להנאת עצמו להשלים חפצו ותאותו אינו משובח אלא
 א"כ עשה לשם שמים וכן בשכיבה א"צ לומר שבזמן שיכול
 לעסוק בתורה ובמצות לא יתגרה בשינה לענג עצמו אלא אפילו
 בזמן שהוא יגע וצריך לישן כדי לנוח מיגיעתו אם עשה להנאת
 גופו אינו משובח אלא יתכוין לתת שינה לעיניו ולגופו מנוחה
 לצורך הבריאות שלא תטרף דעתו בתורה מחמת מניעת השינה
 וכן בתשמיש אפילו בעונה האמורה בתורה אם עשה להשלים
 תאותו או להנאת גופו הרי זה מגונה ואפילו אם נתכוין כדי
 שיהיו לו בנים שישמשו אותו וימלאו מקומו אינו משובח אלא
 יתכוין שיהיו לו בנים לעבודת בוראו או שיתכוין לקיים מצות
 עונה כאדם הפורע חובו וכן בשיחה אפילו לספר בדברי חכמה
 צריך שתהיה כוננתו לעבודת הבורא או לדבר המביא לעבודתו.
 כללו של דבר חייב אדם לשום עיניו ולבו על דרכיו ולשקול כל
 מעשיו במאזני שכלו וכשרואה דבר שיביא לידי עבודת הבורא
 יתברך יעשהו ואם לאו לא יעשהו ומי שנוהג כן עובד את בוראו
 תמיד:

סימן רלב (א) אם השעה דחוקה יתפללו בלחש ואחר כך יאמר
 שליח ציבור מגן ומחיה ויענה קדושה ומסיים האל
 הקדוש אם אין שהות ביום לגמור י"ח ברכות: הגה ויש אומרים
 שיתפלל השליח צבור עם הקהל בקול רם וכן נוהגים ועיין לעיל סימן קכ"ד
 סעיף ב':

סדר לקוטי תפלות הימני:

תר: ותרחם עלינו ותצילנו תמיד מן הכעס ומן הקפדות ונזכה
 להיות טוב לכל תמיד ולא יהיה בלבנו שום כעס וקפדא ושום
 קנטור בעולם כלל ותקרבונו לעבודתך באמת ונזכה להתקשר

בְּאַמַּת לְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּם, וְאֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֵהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ,
בְּאַמַּת וּבִתְמִימוֹת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּהַתְקַשְׁרוֹת אֲמִיץ וְחֹזֵק
לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחַ נְצָחִים "טְהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת בְּרָע", קִדְשָׁנוּ
וְטַהַרְנוּ מִכָּל מִינֵי טְמֵאוֹת וְזִהְמוֹת וּבִפְרָט מִפְּגָם זִהְמוֹת תַּאֲוֹת
נְאוּף "הֲצִילָנִי מִטֵּיט וְאֵל אֶטְבְּעָה, אֲנַצְלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם"
הֲעִלִּינִי "מִבּוֹר שְׁאוֹן מִטֵּיט הַיּוֹן" הֲצִילָנִי מִפְּגָם הַדַּעַת הֲצִילָנִי
מִלְטָנִי פִּדְנִי מִהַרְהוּרִים רָעִים מִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת עֲזָרְנִי כִּי עָלִיךָ
נִשְׁעַנְתִּי, כִּי אֵינִן לִי עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם וְקַיִם
כִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם, מִכָּל
טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם אֵל תַּעֲזֹבְנִי ה', אֱלֹקֵי אֵל
תִּרְחַק מִפְּנֵי חוֹשָׁה לְעֲזָרְתִּי ה' תִּשׁוּעָתִי יִהְיֶה לְרָצוֹן אֲמַרִי פִּי וְהִגִּיזוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי":

תְּפִלָּה מִלְמַחֲמוֹ תְּרַא: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹקֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹקֵי יִצְחָק וְאֱלֹקֵי
יַעֲקֹב שְׁתִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ תָּמִיד שְׁנִזְכָּה
לְהַתְּפִלָּה תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ בְּכוּנָה גְּדוּלָה וְעֲצוּמָה
בְּקִדְשָׁה וּבְטַהַרָה בְּאַמַּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבִירְאָה וּבְאַהֲבָה
וּבְמַחְשְׁבָה זָכָה וְנִכּוּנָה וְתַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת
שְׁבַעְעוּלָם וְתִזְכְּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁתִּהְיֶה תְּפִלָּתֵנוּ תָּמִיד עַל אֲדַמַּת קִדְשׁ
שְׁנִזְכָּה לְקִדְשׁ הַמָּקוֹם שְׁאֲנוּ עוֹמְדִים עָלָיו לְהַתְּפִלָּה בְּקִדְשַׁת אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל וְתַעֲזָרֵר אֶת לְבָבִי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְאִזְכָּה לְהַתְּפִלָּה
בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּל וְנוֹרָא, עַד אֲשֶׁר יִתְעוֹרְרוּ יָדַי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
וְאִזְכָּה לְהָרִים יָדַי לָה' וּלְהַכּוֹת כַּף אֵל כַּף בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוּל בְּשַׁעַת
הַתְּפִלָּה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא לְשִׂמְחָה לְבַד בְּאַמַּת וְעַל
יָדַי הַמְּחַאֵת כַּף אֵל כַּף אִזְכָּה שִׁיתְעוֹרְרוּ כַח יָדָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אֲתַסַּח - צִמְרַן מִזֶּה רִנְיָת זִימְרָן לְעֵד מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַלּוֹת -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת -

הוּא שֶׁהֵם כ"ח [כָּף-חֵית] פְּרָקִין דִּידֵים הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם כ"ח [כָּף-חֵית] אֶתְּוֹן שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְטִהָר וּלְזַכֵּךְ אֶת אֲוִיר הַמָּקוֹם שָׂאֲנוּ מִתְּפִלָּים בּוּ בְּחֵינַת 'אֲוִירָא דְאָרְץ יִשְׂרָאֵל מִחֲכִים', שֶׁהוּא אֲוִיר הַקְּדוּשָׁה, לְגַרְשׁ אֲוִיר הַטָּמֵא שֶׁל חוּץ לְאָרְץ וּלְהַמְשִׁיךְ אֶל הַמָּקוֹם שָׂאֲנוּ עוֹמְדִים עָלָיו לְהַתְּפִיל לְפָנֶיהָ, אֲוִיר הַקְּדוּשָׁה שֶׁל אָרְץ יִשְׂרָאֵל כִּי הֵכֵל שְׁלָךְ וּבְכֹחַ בְּרֵאשִׁית עוֹלָמָךְ בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּכ"ח [כָּף-חֵית] פְּרָקִין דִּידֵים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם כ"ח [כָּף-חֵית] אֶתְּוֹן דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּמוֹ שְׂכַת-טוֹב: "אֵף יְדֵי יִסְדָּה אָרְץ וַיִּמְנִי טַפְחָה שָׁמַיִם" וְכַתִּיב: "בְּדַבַּר ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאִים" וּבְרִצּוֹנְךָ הַטוֹב נָתַתָּ כַח לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לְכַבֵּשׁ אָרְץ יִשְׂרָאֵל מִיַּד הַשְּׂבָעָה עַמְּמִין, וּלְטִהָר אֶת הָאָרְץ לְגַרְשׁ מִשָּׁם אֲוִיר הַטָּמֵא שֶׁל הָעַמִּים, וּלְהַמְשִׁיךְ לְשָׁם אֲוִיר הַקְּדוּשָׁה, לְקַדֵּשׁ הָאָרְץ בְּקִדְשֵׁי אָרְץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׂכַת-טוֹב: "כַּח מַעֲשֵׂי הַגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם" כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים תִּזְכְּנוּ וְתַחֲנֲנוּ וְתִאֲמַצְנוּ, וְתִתֵּן לָנוּ כַּח וּגְבוּרָה מֵאֵתְךָ, שֶׁנִּזְכָּה בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּעְמַד שָׁם לְהַתְּפִיל לְפָנֶיהָ, לְטִהָר אֶת הַמָּקוֹם הַהוּא עַל יְדֵי מְחֵאת כַּפַּיִם לְעוֹרֵר עַל יְדֵי זֶה כַּח מַעֲשֵׂיךָ וּלְהַמְשִׁיךְ לְשָׁם אֲוִיר הַקְּדוּשָׁה שֶׁל אָרְץ יִשְׂרָאֵל, וּלְגַרְשׁ מִשָּׁם אֲוִיר הַטָּמֵא שֶׁל חוּץ לְאָרְץ וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְזַכֵּךְ אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וּלְטִהָרָה מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, וּמִכָּל הַרְּהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה וּבְפִירוֹת מִכָּל תַּצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים:

תִּרְב: וְתִזְכְּנוּ לָתֵן צְדָקָה לְאָרְץ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְהַחֲזִיק יְדֵי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַדָּרִים בְּאָרְץ יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁנִּזְכָּה שְׁנֵהִיָּה נִכְלָלִים בְּאֲוִירָא דְאָרְץ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְגַרְשׁ מִי הַמְּבּוּל מֵאֵתְנוּ, שֶׁהֵם הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלָבוּלִים הַמְּבַלְבְּלִים אוֹתָנוּ תְּמִיד, וּמוֹנְעִים אוֹתָנוּ מֵעֲבוּדַתְךָ הָאֱמֵתִיית, וּבְפָרֵט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שֶׁכָּל מִי שֶׁ

עָלֵינוּ וּמַבְלָבָלִים אֶת הַפְּלוֹתֵינוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר "כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל"
כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים גָּבְרוּ הַמַּיִם "מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל
הַהָרִים הַגְּבוּהִים", עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לַעֲמֹד נֶגֶד בְּלִבּוֹלָיִם וּמַחְשָׁבוֹת
זְרוֹת רַבּוֹת כְּאֵלֶּה, כִּי הִרְבִּינוּ לַפְּשָׁע מְאֹד:

תִּרְגַּ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, אֶתְּהָ יְדַעְתָּ מִי וּמִי
עוֹמְדִים עָלֵינוּ, בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה אֶתְּהָ יוֹדֵעַ אֶת לְבַבְנוּ רְאֵה
נָא בְּעֵינֵינוּ וּדְחַקְנוּ וְעַמְלָנוּ וְלַחֲצֵנוּ "הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹקִים כִּי בָאוּ מַיִם
עַד נַפְשִׁי טַבַּעְתִּי בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעָמֵד בְּאֶתִּי בְּמַעַמְקֵי מַיִם
וְשַׁבְּלַת שְׁטַפְתָּנִי":